

Jakten på kunnskapens bok

av Ingunn Andreassen

(Utdrag)

Rolleliste:

SARA

INFORMASJONSARBEIDEREN

MANN

GAMMLE DAME

DAME

PROFESSOREN

MAGDA PETRONELLA

FABIAN

BEATRICE

OLIVIA

ROSMARIN

GARDIST

HOFFJÅLEN

PRINSESSEN

HOFFDAME 1 OG 2

KAMMERPIKEN

HOFFMARSKALK

HOFFINTENDANTEN

HEKSA

BAKEREN

SJEFSKONTORISTEN

KONTORIST 1, 2, 3, 4, 5, 6 OG 7

ØDEGÅRD

HEKSESØSTER 1 OG 2

INDIANER 1 OG 2

COWBOY 1 OG 2

JULENISSEN

NISSE 1, 2, 3, 4 OG 5

HERR JENSEN

FRK HANSEN

KUNNSKAPENS FE

ALV 1, 2, 3, 4 OG 5

UTDRAG: 16 av 48 sider

Scene 1: Statens informasjonsskranke

(På scenen står det en skranke. Bak skranken står det en dame, som er tydelig lei av jobben sin. Rundt i lokalet står det forskjellige folk og venter på at det skal bli deres tur.)

INFORMASJONSARBEIDEREN:

(roper) Vær så god neste! Nr. 567! Nr. 567! 567!!!

(En mann kommer løpende.)

MANN:

Beklager forsinkelsen. Det var ikke meningen. *(Informasjonsdamen ser surt på mannen.)* Jo, jeg lurte på hvor jeg kan få tak i Enhjørningen? Du vet, den hvite hesten med horn?

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Jada, jada. Jeg vet hva du mener. Har du lest Reisevett reglene?

MANN:

Ja, jeg kan dem utenat. Kan du svare meg på spørsmålet mitt?

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Jada, jada. *(Uengasjert og monoton tone.)* Statens informasjonsskranke er tilgjengelig og svarer på alle typer spørsmål. Gå ut døren til venstre. Følg så veien til du kommer til et stort veikryss og følg deretter skiltingen til Enhjørningsdalen. *(Roper.)* Vær så god neste! Nr. 568!

(En gammel dame går sakte bort til skranken.)

GAMMEL DAME:

Jo, det var nå det da, at jeg lurte, og det har jeg lurt på lenge, ja akkurat hvor lenge vet jeg nå ikke, kan det være 40 eller kanskje 50 år? Det er ikke godt å si. Men uansett, ja det var spørsmålet mitt.

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Hva var spørsmålet ditt sa du?

GAMMEL DAME:

Ja, hvor jeg finner den hellige gral?

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Har du lest Reisevett reglene?

GAMMEL DAME:

Ja, det har jeg. Jeg leste dem i morges eller var det i går kveld? Kanskje det var i forrige uke eller...

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Ta døren til høyre. Følg så stien til du kommer til vertshuset "Den hvite elgen". Gå så i retning syd. Neste!!

(Sara går bort til informasjonen.)

SARA:

Hei! Jeg er på jakt etter Kunnskapens bok. Vet du hvor jeg kan finne den?

INFORMASJONSARBEIDEREN:

(nesten litt engasjert.) Det var et uvanlig spørsmål. Hvem er du og hvor gammel er du?

SARA:

Jeg heter Sara Kristoffersen Dahl og er 11 år gammel.

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Sara Kristoffersen Dahl....11 år... Hmm...ja, her står du i databasen.... Åh, du er en slik spørrejente.

SARA:

En hva?

INFORMASJONSARBEIDEREN:

En spørrejente. En sånn som stiller masse spørsmål hele tiden. Masekopp synes nå jeg er et mer passende navn. Hvorfor vil du finne denne boken?

SARA:

Fordi ofte når jeg spør de voksne et spørsmål, så får jeg ikke noe ordentlig svar. De sier bare at svaret finner du i Kunnskapens bok. Jeg ønsker å få svar på det jeg lurer på, derfor er jeg på jakt etter Kunnskapens bok.

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Har du lest Reisevett reglene?

SARA:

Nei. Jeg visste ikke at det fantes noen regler.

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Visste ikke? Hva hadde du forventet deg? Selvfølgelig finnes det regler! Dette er tross alt Staten. *(Puster tungt og ser surt på Sara.)* Da må jeg lese opp reglene for deg. Og trå ikke over den gule streken på gulvet, for da er det rett ut!

Statens reisevett regler:

1. Si i fra hvor du går deg vill.
2. Husk vikeplikt fra alle kanter.
3. Spis minst 55 frukt om dagen. Druer regnes ikke.
4. Det finnes ikke dårlig vær, bare veldig fine klær.
5. Det er ikke god bordskikk å snakke med fremmede.

I følge § 342 tar Statens informasjonsskranke intet ansvar for eventuelle ulykker, myggstikk, katastrofer eller andre ubehagelige overraskelser som skulle tilkomme den reisende. Er reglene oppfattet?

SARA:

Ja.

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Er reglene oppfattet?!

SARA:

Yes, ma'm!

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Gå ut en av dørene og følg veien.

SARA:

Hvilken vei?

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Veien vel.

SARA:

Men hvilken av veiene fører til Kunnskapens bok?

INFORMASJONSARBEIDEREN:

(sur og oppgitt.) Hør nå lille pike. Det står ingenting om hvilken vei i Statens informasjonsdatabase. Du får vel spørre deg fram. NESTE!!

(Sara går ut.)

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Neste!

(En dame kommer fram.)

DAME:

God formiddag. Jeg ønsker å...

INFORMASJONSARBEIDEREN:

Beklager. Vi er stengt. Åpningstiden er fra klokken 13.15 til 14.00. Du får komme igjen i morgen og trekke ny kølapp.

(Alle går ut.)

Scene 2: På vei

(Sara kommer inn. Stiller seg i midten og prøver å finne ut hvilken vei hun skal velge. Hun holder hånda foran øynene, snurrer rundt og går den retningen pekefingeren peker.)

Scene 3: Første møte med Heksa

(Sara kommer gående inn. Hun blir forfulgt av en heks. Sara snur seg rundt, men heksa viker unna, så Sara oppdager henne ikke. Sara går mot den ene utgangen.)

HEKSA:

Er du sikker på at det er den lureste veien å gå?

(Sara stopper opp. Stusser. Begynner å gå mot den andre utgangen, men ombestemmer seg og går mot den utgangen hun bestemte seg for først. Går ut.)

HEKSA:

Åhh, det var da som svarte granskauen!

(Heksa går ut en annen vei)

Scene 4: Professoren

(En professor går fram og tilbake over gulvet. Han stopper stadig opp, går videre, stopper igjen, snur seg, går videre etc. Hele tiden er han fordypet i sine egne tanker.)

PROFESSOREN:

Ja...Nei...jo... akkurat...Glimrende! Kjempesmart! Fantastisk!

(Sara kommer inn, stopper opp og ser nysgjerrig på den merkelige professoren. Han går forbi henne uten egentlig å legge merke til henne.)

PROFESSOREN:

God dag.

(Går videre uten å høre at Sara svarer han.)

SARA:

God dag.

(Professoren går forbi Sara igjen.)

PROFESSOREN:

God dag.

(Professoren har glemt at han nettopp har hilst på Sara. Går videre.)

SARA:

God dag?

(Professoren går videre. Kommer forbi igjen.)

SARA:

Hei!!

PROFESSOREN:

(våkner først nå opp fra sin "trance".) Hei...Ja, hei ja. Ser man det, ja.

(Professoren titter på Sara.)

SARA:

Unnskyld, men vet du tilfeldigvis veien til Kunnskapens bok?

PROFESSOREN:

Kunnskapens bok? Veien? Hm... Åh, det finnes så uendelige mange veier man kan gå... Men dessverre. Jeg kan nok ikke hjelpe deg. *(Ivrig.)* Men vet du hvordan man regner ut hvor mange frø det er i et eple?

SARA:

Hæ? Hvor mange frø? Jo, du deler opp eplet og så teller du hvor mange frø det er inni.

PROFESSOREN:

Akkurat! Nemlig. Korrekt og velfundert. Men kan du si meg hvor mange epler det er i et frø?

SARA:

I et frø? Nei, det kan jeg ikke. Det kan jo ingen.

PROFESSOREN:

Korrekt igjen. For hvem av oss kan vel si det? Og det, min kjære.... Ja, hva heter du egentlig?

SARA:

Sara

PROFESSOREN:

Og det, Klara, er det fascinerende. Ingen vet. Man planter et frø. Det kommer et epletre. Men hvor mange epler skal siden komme fra dette ene frøet? Kanskje 150, kanskje 12 500, kanskje en million eller en trillion. Er ikke det fantastisk?!

SARA:

Joda... Men hvorfor det, egentlig?

PROFESSOREN:

Potensialet! Ingen kan vite det uendelige potensialet i et enkelt frø. Ikke frøet selv en gang. Akkurat som med deg. Ingen kan vite hvilket uendelig potensiale det finnes i deg. Det må tiden vise. Tiden, og du selv. Fantastisk!

SARA:

Er du gartner, kanskje?

PROFESSOREN:

Nei, jeg er forsker. Oppfinner. En universets detektiv! Har du sett min nyeste oppfinnelse? Jeg har den over her et sted. Bare vent litt. Jeg skal hente den. Bare et øyeblikk, Klara.

(Professoren springer ivrig ut.)

SARA:

Jeg heter Sara!

PROFESSOREN:

(offstage) Hæ? Hva sa du, Klara? Aha! Her har vi den. Glimrende!

(Professoren kommer ut igjen med en maskin).

SARA:

Jeg sa jeg heter Sara.

PROFESSOREN:

Åhh ja. Ja visst... Sier du det ja... Hm... Selvfølgelig... Hvor var jeg?... Jo! Min nyeste oppfinnelse! Nå, hva synes du Sara-Klara? Er den ikke fantastisk? *(Før Sara får svart, fortsetter Professoren.)*. Se! Hver av delene passer nøyaktig sammen. De er alle like viktige. Elektrokabelen, som strømforlengerlederen. Det hele er en finstemt harmoni. Alle delene må til for at det skal fungere. Er det ikke utrolig? Det er som en verden i miniatyr!

SARA:

Hva slags maskin er det?

PROFESSOREN:

Eh... Hva slags maskin? Hm... Det har jeg ikke funnet ut ennå. Men jeg tror den har et enormt potensiale! Hm... La meg tenke. *(Professoren går fram og tilbake over gulvet.)* Nei. Jo. Det er det heller ikke. Eller kanskje. *(Hopper opp.)* Jeg har det. Selvfølgelig! Bedre kan det ikke bli: Det er en LYDMASKIN. Bare hør på de fantastiske artige lydene den lager! *(Trykker begeistret på maskinen og ler og hermer etter lydene)*. For noen fine lyder. Dette er absolutt en lydmaskin!

SARA:

En lydmaskin. Men gjør den ikke noe annet?

PROFESSOREN:

Den gjør meg glad. Morsomme lyder gjør meg glad.

(De prøver ut maskinen og ler av de rare lydene maskinen lager. Plutselig hører de en damestemme brøle fra utsiden.)

MAGDA PETRONELLA:

(brøler) Magnus!

(Professoren synker sammen og prøver å gjemme seg bak Sara)

MAGDA PETRONELLA:

Magnus! Magnus Petrus! Jeg vet du er der inne! Svar meg!

PROFESSOREN:

Åh, nei! Si at jeg ikke er hjemme. Si jeg har dratt bort. På ferie, emigrert, syk, sengeliggende, i koma. Hva som helst!

(Professoren gjemmer seg bak lydmaskinen..)

Magda Petronella kommer inn.

MAGDA PETRONELLA:

Magnus Petrus! Jeg vet du er her! Slutt med det tullet og kom fram! (*Ser Sara.*) Du! Har du sett min bror? Nå?(*Sara svarer ikke.*) Åhh, fjollete pikebarn. Magnus, jeg vet du er her, så kom fram!!

(Professoren prøver å krabbe ubemerket bortover gulvet for å flykte fra søstera si.)

MAGDA PETRONELLA:

Aha! Du tror du kan lure deg unna? Hva?!

PROFESSOREN:

Nei da, nei da. Slettes ikke. Jeg var bare så opptatt, så jeg hørte deg ikke.

MAGDA PETRONELLA:

Opptatt du liksom! Med å ligge på gulvet og skitne til klærne dine?!

PROFESSOREN:

Eh, jeg hadde mistet noe på gulvet. En skrue. Jeg hadde mistet en skrue. Se der – her er den!

(Professoren finner fram en skrue i lomma.)

MAGDA PETRONELLA:

Jeg tror heller du har en skrue løs... Hm.... Nåvel, hva har du bedrevet tiden med siden sist da? Enda flere idiotiske oppfinnelser? Hm? Nå? Hvor mange oppfinnelser?

PROFESSOREN:

Nesten ingen. Veldig få. Ikke så mange. Kanskje en eller to...

MAGDA PETRONELLA:

(ser strengt på han). Hvor mange?

PROFESSOREN:

En ffff...førti – fe..fe..femti.

MAGDA PETRONELLA:

Når skal du slutte opp med dette tullet?! Du må komme deg ut i frisk luft! Og når skal du få deg en ordentlig og anstendig jobb? Når??!

PROFESSOREN:

(prøver å skifte emne.) Så hva bringer deg hit i dag..eh..kjære søster?

MAGDA PETRONELLA:

Det er mandag!

PROFESSOREN:

Allerede?

MAGDA PETRONELLA:

Og i går var det søndag. Kanskje du skulle ha funnet opp noe som får deg til å huske bedre!
(*Ser oppfinnelsen som står på gulvet.*) Hva er nå dette? La meg gjette. En maurteller, kanskje?
En elektrisk flassfjerner?

SARA:
Det er en lydmaskin.

MAGDA PETRONELLA:
En lydmaskin...

SARA:
Den lager mange kule lyder.

MAGDA PETRONELLA:
Mange kule lyder... Nå skal jeg hente en slegge og så skal vi se hva slags lyder denne lydmaskinen kan lage!!!

(*Magda Petronella snur seg rundt og tramper ut mot døra.*)

SARA:
Nei, vent. Stopp. Du kan ikke ødelegge den!

MAGDA PETRONELLA:
Det er nettopp det jeg kan!

PROFESSOREN:
Hva med en kake?

MAGDA PETRONELLA:
(*brå stopper.*) En kake. Har du kaker? Du vet at jeg elsker kaker. Vel, hva venter vi på? Vær nå litt dannet for en gang skyld og server meg kake!

PROFESSOREN:
(*løper ut.*) Jeg brukte en hel dag på den. (*Kommer tilbake med kaka.*) Jeg tror den skal være veldig god, Magda Petronella.

(*Professoren rekker Magda Petronella kaka.*)

MAGDA PETRONELLA:
Den lukter i hvert fall godt. Men jeg er jo på diett... Nå, en liten smakebit skulle da ikke skade. (*Tar en stor bit.*) Mm... Denne var da riktig nydelig. Smaker karamell. Hva slags kake er det?

PROFESSOREN:
En dyrekake.

MAGDA PETRONELLA:
Åh jasså, en dyr kake.

PROFESSOREN:

Nei, en dyrekake.

MAGDA PETRONELLA:

Hva mener du med det? (*Ser mistenksomt på kaka.*) Dette er vel ikke en av dine oppfinnelser?

PROFESSOREN:

Neida, neida.

MAGDA PETRONELLA:

Helt sikkert?

PROFESSOREN:

Nesten.

MAGDA PETRONELLA:

Jeg visste det! Jeg skal heller bruke slegga på deg, skal jeg! Lærer du aldri?! Jeg skal si deg at klukk, klukk. Hva er det som skjer med meg? Klukk, klukk, klukk. Hjelp! Klukk, klukk. Føler meg helt merkelig. Klukk, klukk, klukk, klukk. Magnus Petrus!! Klukk, klukk, klukk, klukk.

(*Magda Petronella begynner å oppføre seg som en høne. Går til slutt rundt på gulvet og er som en høne.*)

PROFESSOREN:

Ha! Idiotiske oppfinnelser du liksom. Denne virket i hvert fall som den skulle. (*Humrer. Spiser en kakebit*). Kake?

SARA:

Eh.. Er det så lurt?

PROFESSOREN:

Åh, ingen fare. Den virker bare på negative folk.

SARA:

Hvorfor det?

PROFESSOREN:

Fordi de fortjener det. Jeg har laget den slik. Har aldri likt negative folk. Man risikerer å bli påvirket av dem. (*Til Magda Petronella.*) Nå Hønemor, hva sier du? Skal vi få deg hjem før virkningen slutter? (*Til Sara.*) Aner nemlig ikke hvor lenge den varer. Det kan være alt fra en halvtime til et år. Hvem vet? Dyrekaken er akkurat som et frø. Potensialet, det vet ingen. Fantastisk! (*Til Magda Petronella.*) Komme da tuppa, tuppa. Komme da. Tuppa, tuppa, tuppa, tuppa.

(*Hønemor Magda Petronella følger etter Professoren.*)

SARA:

Ha det Magnus Petrus! Ha det Hønemor! Takk for dyrekaken. Jeg tar den med som niste.

PROFESSOREN:

Ha det Sara-Klara! (*Sara går.*) Hm.. Må si den jentungen har et festlig navn. Tuppa, tuppa, tuppa, tuppa. (*Professoren ser på Magda Petronella.*) Skal tro om du kan legge egg?

(*Professoren går ut med Magda Petronella.*)

Scene 5: Kvise-krise

(*På slottet. Trompet fanfare.*)

GARDIST:

(*roper*) Giv akt for Hennes Kongelige Høyhet Prinsesse Gylden Lerkè!

(*Prinsessen og Hoffjålen kommer inn. Prinsessen og Hoffjålen øver seg på catwalk.*)

HOFFJÅLEN:

Det er meget viktig Princess, å ha et løst og ledig håndledd når De beveger dem oppover den røde løperen. Slik. (*Han demonstrerer og prinsessen hermer etter.*) Åh, det er aldeles fortryllende Princess. Meget elegant og delikat. Slik ja. Og så må De huske på å vrikke på hoftene og vinke med hånden. (*Han demonstrerer og prinsessen hermer etter.*) Oh my God, De fører Dem aldeles eventyrlig. Praktfullt! Henrivende! Smukt! Men nu skal jeg finne fram en skjønn haute couture kjole til Dem, som vil ta seg godt ut i paparazzi blits lyset. (*Roper og klapper i hendene.*) Tjener!

(*Kammerpiken kommer løpene inn bærende på en bunke med kjoler. Hoffjålen ser på kjolene. Prinsessen tar fram et speil og speiler seg.*)

PRINSESSEN:

Denne sangen har jeg laget spesielt til meg:

(*Synger falskt*)   Rosa speil foran meg der
                               Jeg er fagrest på slottet her
                               Huden min er myk og ren
                               Åh jeg er så pen så pen
                               Håret mitt er skinnende blankt
                               Vakker er jeg som natten er lang.

HOFFJÅLEN:

(*klapper*) Bravo, Princess! Sjarmant!

(*Prinsessen beundrer sitt eget speilbilde. Kysser speilet. Nynner videre på sangen. Plutselig oppdager hun noe i speilet og setter i et skrik. Kammerpiken og Hoffjålen skvetter, mister det de har i hendene og skriker. Prinsessen skriker på nytt. Resten av hoffet kommer løpende inn. Bakerst kommer Sara. Hun stiller seg i bakgrunnen for å se hva som skjer.*)

HOFFJÅLEN:

Princess!

HOFFDAME 1:

Hva har skjedd?

HOFFMARSKALK:

Hva er på ferde?

HOFFDAME 2:

Har det hendt Prinsessen noe?

KAMMERPIKEN:

Deres Høyhet, hva er det for noe?

(Alle står tett rundt prinsessen.)

HOFFJÅLEN:

Give her some space!

(De trekker seg litt unna. Prinsessen står i en dramatisk stilling. Gisper etter pusten.)

PRINSESEN:

Jeg har....jeg har...jeg har...

(Prinsessen begynner nesten å gråte.)

KAMMERPIKEN:

Ja, hva da?

HOFFJÅLEN:

Hva har De?

HELE HOFFET:

Hva har De?

(Alle står i absolutt spenning.)

PRINSESEN:

Jeg...jeg...jeg har fått en KVISE!!

(Prinsessen begynner å stortute.)

HOFFJÅLEN:

Gisp! En kvise!

HOFFMARSKALK:

En kvise.

HOFFDAME 1:

Noe så forferdelig.

HOFFINTENDANTEN:

Helt forskrekkelig.

HOFFDAME 2:

Noe slikt har aldri skjedd før!

PRINSESSEN:

(griner.) Hva har jeg gjort galt? Hva har jeg gjort galt? *(Sinne.)* Hvordan kan verden være så grusom mot meg?!!! *(Ser seg i speilet.)* Åhhh, som jeg avskyr mitt eget speilbilde!!

HOFFMARSKALK:

Vi må tilkalle en doktor!

HOFFJÅLEN:

Vi må tilkalle en plastisk kirurg!

HOFFDAME 1:

For en katastrofe!

HOFFJÅLE:

For en skandale.

HOFFINTENDANTEN:

Dette må ikke komme ut i offentligheten.

HOFFMARSKALK:

Vi må innkalle til et ekstraordinært krisemøte.

HOFFDAME1:

Hva skal vi gjøre?

HOFFDAME 2:

Hva kan vi gjøre?

(Alle står i grupper og diskuterer krisesituasjonen. Sara har sett nok og er på vei ut, men før hun får forlatt rommet oppdager Prinsessen henne.)

PRINSESSEN:

Stans!! Og hvor er du på vei hen? Tror du at noen som har vært vitne til min kvise-krise kan forlate dette rommet uten min tillatelse?? Før henne hit!!!

(To gardister drar Sara bort til Prinsessen og slenger henne på gulvet foran Prinsessen.)

PRINSESSEN:

Og hvor hadde du tenkt til å ta veien om jeg tør spørre? Nå? Svar meg? Har du mistet munn og mæle barn? Hvor skulle du?

SARA:

Jeg er på jakt etter Kunnskapens bok og dette...

PRINSESSEN:

Kunnskapens hva?

SARA:

Kunnskapens bok. Men dette så ut til å være feil sted å lete.

PRINSESSEN:

Hvorfor det? Hvorfor kunne den ikke være her? Kanskje har jeg en slik bok. Jeg har mange bøker. Har jeg en slik bok? Hvilke bøker har jeg?

HOFFINTENDANTEN:

De har mange vakre bøker, Prinsesse.

PRINSESSEN:

(trassig, tverr.) Men hvilke?

HOFFINTENDANTEN:

Ja, De har jo:

Ditt vakre jeg
1001 måter å sette opp en ballfrisyre
Slank og glad
Gode råd for å forskjønne ditt ytre
Lev livet vakrere
Filmstjernes beste make-up tips

(Mens Hoffintendanten ramser opp titlene, kommenterer Prinsessen de forskjellige bøkene og sier ting som: "Åh, den er bra! Flotte bilder. Nydelige sminketips! Oppskrytt bok. o.l.)

HOFFINTENDANTEN:

Ehh, De har bare bøker om skjønnhet, Prinsesse.

PRINSESSEN:

(glad) Ja, det er sant... Min store lidenskap og interesse!

SARA:

Har du ingen andre interesser?

PRINSESSEN:

Nei, selvfølgelig ikke. Hva annet skulle det ha vært?

HOFFJÅLEN:

Ingenting, Deres Høyhet. Absolutt ingenting.

SARA:

Men er det så lurt å bare være interessert i skjønnhet?

PRINSESSEN:

Hæ? Hva mener du?

(Sara reiser seg opp.)

SARA:

Jeg har hørt at de som er altfor opptatt av sitt utseende aldri kan bli lykkelige.

PRINSESSEN:
Hva? Hvorfor ikke det?

HELE HOFFET:
Hvorfor ikke det?

SARA:
For kroppen forandrer seg jo hele tiden så lenge du lever. Fra du er født, til du ender opp som en gammel rosin.

PRINSESSEN:
En rosin!! En gammel, ekkel, skrukkete, rynkete rosin! Jeg vil ikke være en rynkete rosin!!!
(*Hiver etter pusten. Hyperventilerer*). Kvise-krise...rosin... Dette er mer enn et menneske kan bære...

(*Prinsessen faller om og "besvimer"*)

HOFFDAME 1:
Hjelp! Prinsessen har besvimt!

HOFFDAME 2:
Hva skal vi gjøre?

HOFFJÅLEN:
Oh! Oh! Vi må få tak i en doktor!

KAMMERPIKEN:
Det er umulig.

HOFFMARSKALK:
Hvorfor det?

KAMMERPIKEN:
Prinsessen har gitt han sparken. Hun syntes han var for stygg.

PRINSESSEN:
(*stønnende fra gulvet.*) Helt forferdelig. Han hadde oppstoppernese.

HOFFJÅLEN:
Gurimalla! Vi må gjøre noe! Vi må gjøre noe! (*Til Sara*) Du, som er kledd i alt annet en high fashion, finn på noe!

(*Sara finner frem penn og papir og begynner å skrive.*)

HOFFJÅLEN:
Hva gjør du? Hva skriver du?

SARA:
Jeg skriver ut en resept til Prinsessen. (*Hoffjålen ser spørrende på henne.*) Min bestefar er doktor.

HOFFJÅLEN:

Åhh, så bra! Vi er reddet. Hun har doktorblod i seg.

HOFFINTENDANTEN:

Fenomenalt!

HOFFMARSKALK:

Fabelaktig!

HOFFDAME 2:

Hvilken flaks!

HOFFDAME 1:

For et hell.

SARA:

(river av lappen og gir den til Hoffjålen.) Se her. Be Hennes Høyhet lese dette høyt 3 ganger daglig i 3 uker, sammen med et måltid eller et glass vann. Hvis det ikke merkes noen forandring, økes dosen til det dobbelte.

(Prinsessen stønner og sukker. Blir hjulpet opp.)

PRINSESEN:

Dette er den verste dagen i hele mitt liv. Før meg til mitt rom. Jeg må være alene med min sorg. Si til resten av hoffet at jeg ikke forlater rommet før kvisen er forsvunnet.

(Prinsessen blir ført hulkende ut. Sara går ut den motsatte veien. Igjen står Hoffjålen med resepten.)

HOFFJÅLEN:

(leser høyt.) ”Jeg er mer enn bare et vakkert ytre. Mitt indre teller mer enn mitt ytre.”
(Hoffjålen forstår ingenting.) What? *(Oppdager at de andre har gått.)* Princess, Princess!
 Resepten din, Princess! Resepten din!

(Hoffjålen løper feminint ut etter Prinsessen og de andre.)

Scene 6: Andre møte med Heksa

(Sara går målbevist bortover. Heksa kommer inn. Heksa ler en svak ekkel latter.)

SARA:

Hallo! Er det noen der? Hallo?

(Sara ser seg rundt, men ser ingen. Går videre.)

HEKSA:

Det er nok best du snur nå!

(Sara stopper opp igjen og ser seg rundt, men ser fortsatt ingen.)

HEKSA:

Du vet aldri hva du kan møte på veien. Sikkert noe farlig. Gå ikke videre. *(Latter.)*

SARA:

Hvem sa det? Hallo?

(Sara blir stående og tvile en stund. Snur seg og begynner å gå tilbake, men snur seg igjen og forsetter på sin ferd. Går ut.)

HEKSA:

Åhh, dødningskaller og flaggermusbæsj! Hva er i veien med det lille krypet?! Bare vent du til jeg henter søstrene mine!

Ønsker du å lese hele manuset, kan du bestille det på www.dramateket.no

Ønsker du å sette opp stykket eller scener fra stykket, kontakt Dramateket.